

сътствуващъ да земята нѣкакъвъ примѣръ за раскошество и лакомство. Веселбата, която владѣе у угощеніята между пріятели, не трѣба да бѫде нито прѣкалена, нито досадителна; мръсните пѣсни, попрѣжнитѣ, присмиваніята, разговоритѣ, които иж каратъ да излизами изъ прѣдѣлитѣ на въздържаніето, сѫ толкова погрѣшки, които докарватъ убийства и разни злодѣянія.

На такива трапези какъто и на други тѣмъ подобни, дѣцата трѣба да ся обхождатъ чисто и учтиво; да не сочжатъ онова, що имъ ся ще, да не пишать, нито да зематъ отъ каквото има вътрѣ; нѣ да искатъ учтиво и благородно онова що имъ е нуждно.

V.

Какво трѣба да вардимъ прѣди Ѣденіето.

Чистотата изискува да си омывами рѣцѣтѣ прѣди да сѣднемъ да Ѣдемъ.

Дѣцата никакъ не внимаватъ кога си мышътъ рѣцѣтѣ, нѣ си прѣскатъ съ вода дрѣхитѣ; по нѣкогаждъ си плѣщътъ рѣцѣтѣ, правижеятъ мятесть, или ги брѣшижеятъ съ мръсни кърпи; това е лошъ навыкъ, отъ когото трѣба да ся отучватъ.

Когато вече е сложено и готово за да сѣднемъ да Ѣдемъ, не трѣба да отивами на по доброто мѣсто и да си го избирами за себе, нѣ да чаками да сѣднатъ по горнитѣ отъ нась лица на по първите мѣста. Първи мѣста ся онія, които особно покаже ступанинатъ. Младежите трѣба да сѣдятъ на по долнитѣ мѣста, ако не ги поканихъ на по горни.

За похвала достоенъ е навыкътѣ да ся молимъ Богу прѣдъ Ѣденісто, да благославями Ѣстіетата и да му благодарями. Не трѣба да правимъ това съ лице-